N°. 307. 1853.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 25 's jaars; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 29 DECEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad nº. 128.) *WET van den 21sten December 1853, houdende bepalingen betrekkelijk het bouwen, planten en het maken van andere werken binnen zekeren afstand van Vestingwerken van den Staat.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is de bepalingen der wet van den 16den November 1814, nº. 55 (*Staatsblad* nº. 106), door andere te doen vervangen,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Tusschen de buitengrenzen van vestingwerken en de lijnen, in deze wet *verboden kringen* genoemd, is het niet geoorloofd te bouwen, houtgewassen te planten of eenig werk te maken, dan voor zooverre zulks bij deze wet is toegestaan, of daartoe overeenkomstig hare bepalingen, vergunning is verleend.

Art. 2. De vestingwerken of gedeelten van vestingwerken, welke verboden kringen moeten hebben, worden gerangschikt in drie klassen, genaamd de *eerste* klasse, de *tweede* klasse en de *derde* klasse.

Vestingwerken of gedeelten van vestingwerken, welke in *geene* klasse gerangschikt zijn, hebben geene verboden kringen.

Van een vestingwerk kunnen gedeelten tot eene klasse, gedeelten tot eene andere of tot geene klasse behooren.

Er kan bepaald worden, dat deze wet ten aanzien van sommige perceelen, hoezeer binnen eenen verboden kring liggende, niet van toepassing zal zijn.

Art. 3. Door Ons wordt bepaald wat vestingwerken zijn, tot welke klasse een vestingwerk of gedeelte daarvan behoort, welk vestingwerk of gedeelte daarvan in geene klasse wordt gerangschikt, en ten aanzien van welke perceelen, hoezeer binnen eenen verboden kring liggende, deze wet niet van toepassing zal zijn.

Art. 4. Door Ons wordt almede bepaald:

1°. welke aan te leggen werken vestingwerken zullen zijn;

2°. dat een te maken vestingwerk of een gedeelte daarvan tot eene, en zoo ja tot welke klasse, of tot geene klasse zal behooren;

3°. dat een vestingwerk of een gedeelte daarvan, in eene der klassen gerangschikt, voortaan tot eene andere of tot geene klasse zal behooren;

4°. dat een vestingwerk of een gedeelte daarvan, tot geene klasse behoorende, in eene klasse wordt gerangschikt;

5°. het tijdstip, waarop de verbodsbepalingen dezer wet beginnen of ophouden toepasselijk te zijn op perceelen, welke ten gevolge van vergrooting of verkleining van een vestingwerk binnen of buiten de verboden kringen komen te liggen.

Art. 5. De besluiten, krachtens de beide voorgaande artikelen genomen, worden in het *Staatsblad* geplaatst.

In die, welke naar aanleiding van nº. 2, 3 of 4 van het voorgaand artikel worden uitgevaardigd, wordt het tijdstip aangeduid, waarop zij zullen aanvangen te werken.

Die, welke betrekkelijk zijn tot nieuwe of tot de vergrooting van bestaande vestingwerken, komen niet in werking, alvorens op de voornaamste punten van de lijn, uit welke, ingevolge art. 8, de afstanden van de verboden kringen moeten worden gemeten, palen gezet zijn.

Indien iemand beweert, dat zijn eigendom binnen de verboden kringen gelegen, door besluiten, krachtens art. 4 genomen, in waarde is verminderd, en op schadevergoeding te dier zake aanspraak maakt, doet, indien daaromtrent geen minnelijke schikking kan worden getroffen, de regter uitspraak of er schade wordt geleden; zoo ja, bepaalt hij de hoegrootheid er van, en veroordeelt den Staat tot de betaling.

Art. 6. Om elk vestingwerk der eerste, tweede of derde klasse zijn drie verboden kringen:

een op den afstand van drie honderd el, genaamd de *kleine*;

een op den afstand van zes honderd el, genaamd de *middelbare*;

een op den afstand van duizend el, genaamd de *groote*.

Art. 7. De verboden kringen worden aangeduid op het plan bedoeld in art. 20, door lijnen zoo na mogelijk bij het vestingwerk in dier voege getrokken, dat geen harer punten nader is gelegen bij eenig punt van de lijn, voorstellende die, waarvan volgens art. 8 de afstanden der verboden kringen worden gemeten, dan drie honderd el voor den kleinen kring, zes honderd el voor den middelbaren kring, en duizend el voor den grooten kring.

Art. 8. De lijn, waarvan de afstanden in art. 6 vermeld worden gemeten, is, indien het vestingwerk eene glacis heeft, de kruin van die glacis, en indien het geene glacis heeft, de binnenkruin van de borstwering of de vuurlijn van het meest vooruit gelegen gedeelte.

Art. 9. Wanneer van een vestingwerk een gedeelte tot eene klasse behoort, terwijl de nevensliggende gedeelten tot eene andere of tot geene klasse behooren, wordt door Ons de rigting der lijnen bepaald welke de grenzen zullen zijn van de gronden aan de verbodsbepalingen dezer wet, volgens de klassen waartoe de verschillende gedeelten van het vestingwerk behooren, onderworpen.

Art. 10. Vestingwerken die in hunne kelen open of door muren zonder aarden wallen daarachter gesloten zijn, hebben, ofschoon langs alle andere zijden door de in art. 6 bepaalde verboden kringen omgeven, achter die kelen slechts eenen kleinen kring *op drie honderd el*, gemeten van de kruinen der kelen of de buitenvlakken der muren.

Art. 11. De perceelen of gedeelten van perceelen, binnen den kleinen, tusschen den kleinen en middelbaren en tusschen den middelbaren en grooten kring van de vestingwerken van de eerste, tweede en derde klasse gelegen, worden vermeld in staten, opgemaakt volgens de registers van het kadaster.

Art. 12. De staten in het voorgaand artikel bedoeld, moeten behelzen eene beschrijving van:

1°. de gebouwen, getimmerten, afsluitingen en beplantingen binnen den middelbaren kring staande, met vermelding of, wanneer naar aanleiding van art. 29 de wegruiming dezer voorwerpen mogt geschieden, daarvoor aan de eigenaars al of niet schadevergoeding zal moeten worden gegeven;

2°. de dijken, kaden, wegen, bruggen, duikers, sluizen, kanalen, slooten en dergelijke werken binnen den grooten kring gelegen.

Art. 13. De officieren der genie en de opzigters der fortificatien zijn bevoegd met de arbeiders, die hun behulpzaam zijn tot het doen van opnemingen voor de zamenstelling van de staten, in het voorgaand artikel vermeld, zich te begeven op de erven en in de gebouwen, die vermoedelijk binnen de verboden kringen van eenig vestingwerk gelegen zijn.

De bewoners of gebruikers zijn verpligt de officieren der genie en opzigters der fortificatien, met de arbeiders, op de erven en in de gebouwen door hen bewoond of gebruikt wordende, al mogten zij meenen dat deze niet binnen eenigen verboden kring gelegen zijn, toe te laten, wanneer ten minste twee maal vier en twintig uren te voren door eenen bode of veldwachter der gemeente, waaronder de perceelen gelegen zijn, aan hunne woningen van de komst der gemelde officieren en opzigters schriftelijk kennis is gegeven, en mits die officieren en opzigters vergezeld zijn van eenen commissaris van politie of, als er geen commissaris van politie is, van den burgemeester of van dengene die hem vervangt.

Art. 14. De bewoners of gebruikers, die weigeren den toegang in het voorgaand artikel bedoeld te verleenen, worden gestraft met eene geldboete van vijf en twintig tot vijf en zeventig gulden, of, bij wanbetaling, met gevangenis van drie tot zeven dagen.

De gevangenisstraf wordt niet toegepast, dan nadat de veroordeelde, tot betaling der boete aangemaand zijnde, binnen twee maanden, sedert die aanmaning, de boete niet heeft voldaan.

Art. 15. De commissaris van politie of de burgemeester, of degene die hem vervangt, maakt proces-verbaal op wegens de in het vorig artikel vermelde weigering, en handelt daarmede overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering.

Art. 16. De beambte die, overeenkomstig art. 13, de officieren der genie en de fortificatie-opzigters vergezelt, draagt zorg, dat, in geval van weigering van den bewoner of gebruiker, de noodige middelen, des vereischt ook het verbreken of uit den weg ruimen van afsluitingen of andere beletselen, worden aangewend, om de beambten der militaire genie in staat te stellen de voormelde opnemingen te doen.

Tot die verbreking of wegruiming mag niet worden overgegaan dan ten minste vier en twintig uren nadat de weigerachtige bewoner of gebruiker gesommeerd zal zijn, om den vereischten toegang tot het gebouw of erf door hem bewoond of gebruikt te verleenen.

De schade, voortgevloeid uit de verbreking of wegruiming, blijft ten laste van den weigerachtigen bewoner of gebruiker, die daarenboven aansprakelijk is voor al de kosten door zijne weigering veroorzaakt.

Art. 17. De staten in art. 11 vermeld, of uittreksels daaruit, door den eerstaanwezenden ingenieur, onder wiens beheer zich het vestingwerk bevindt, voor deugdelijk verklaard, worden ten raadhuize van de gemeenten, in welke de in die staten vermelde perceelen liggen, ter inzage van de belanghebbenden gelegd.

De gemeentebesturen doen, door middel van aanplakking, in het openbaar afkondigen de namen der eigenaars van de betrokken perceelen, benevens de kadastrale aanwijzing dier perceelen, met kennisgeving, dat, wanneer de belanghebbenden hunne bezwaren tegen het in de staten vermelde niet binnen negentig dagen na de afkondiging schriftelijk aan de besturen hebben doen kennen, het er voor zal gehouden worden, dat zij de staten goedkeuren.

In de *Staats-courant* en in een nieuwspapier der provincie wordt, door de zorg der gemeentebesturen, ten spoedigste na de afkondiging hiervoren vermeld, kennis gegeven, dat, ter voldoening aan het 1ste lid van dit artikel, de staten of uittreksels daaruit ten raadhuize zijn nedergelegd en wanneer de afkondiging bedoeld in het 2de lid heeft

plaats gehad. De kosten van afkondiging worden door het Rijk betaald.

De gemeentebesturen zorgen, dat op de ter inzage gelegde staten en uittreksels aanteekening geschiede van den dag, waarop de belanghebbenden hunne bezwaren hebben doen kennen, of wel, dat binnen den termijn van negentig dagen geene bezwaren zijn ingekomen.

Bezwaren ingebragt na verloop van genoemden termijn, worden als niet ingebragt aangemerkt.

De termijn van negentig dagen wordt verdubbeld voor hen, die behoorlijk bewijzen door afwezigheid of anderzins buiten de mogelijkheid geweest te zijn, om hunne bezwaren te doen gelden.

Art. 18. Indien de belanghebbenden de staten niet goedkeuren, en hunne bezwaren niet bij minnelijke schikking tusschen hen en den Minister van Oorlog, uit den weg kunnen worden geruimd, wordt het geschil bij gewone dagvaarding gebragt voor de arrondissements-regtbank, binnen welker ressort het perceel is gelegen.

Die dagvaarding mag niet geschieden dan dertig dagen na den dag, op welken de belanghebbende zijne bezwaren heeft kennelijk gemaakt. Zij wordt gedaan ter requisitie van den eerstaanwezenden ingenieur of van den belanghebbende, en in het laatste geval beteekend aan den eerstaanwezenden ingenieur, handelende namens den Minister van Oorlog.

Ingeval van minnelijke schikking, wordt daarvan eene acte opgemaakt door den eerstaanwezenden ingenieur, handelende namens den Minister van Oorlog, en den betrokken belanghebbende. Indien laatstgemelde zijnen naam niet teekenen kan, wordt de acte voor eenen notaris verleden.

De kosten der acte zijn ten laste van den Staat.

Art. 19. De gemeentebesturen doen op de staten en uittreksels aanteekening, dat deze stukken, overeenkomstig art. 17, ten raadhuize ter inzage hebben gelegen en, dat de daarbij bevolen afkondiging heeft plaats gehad.

De korte inhoud van elke acte, waarbij schikkingen zijn getroffen en van elk in kracht van gewijsde gegaan vonnis, bij gebreke van schikkingen, wordt door de betrokken eerstaanwezende ingenieurs vermeld op de staten en uittreksels.

Art. 20. Elk eerstaanwezende ingenieur moet op zijn bureau hebben een door den Minister van Oorlog goedgekeurd plan van de gronden binnen de verboden kringen van de vestingwerken onder zijn beheer en daarvan inzage geven aan de belanghebbenden, die zulks verlangen.

Art. 21. Binnen de kleine kringen van vestingwerken der eerste en tweede klasse is het geoorloofd, met toestemming van den Minister van Oorlog:

1°. getimmerten te plaatsen, behalve de dekking, welke naar verkiezing kan worden gemaakt, uit verbrandbare stoffen te zamengesteld, en geene grootere oppervlakte beslaande dan van veertig vierkante el;

2°. afsluitingen te stellen, zelfs met steenen voeten, doch deze laatste niet hooger dan vijf palm boven den beganen grond;

3°. alle houtgewassen te planten.

Art. 22. Tusschen de kleine en middelbare kringen van vestingwerken van de eerste klasse is het geoorloofd, zonder voorafgaande toestemming:

1°. gebouwen en getimmerten te plaatsen, waarvan de dekking naar verkiezing kan worden gemaakt, en welke gebouwen en getimmerten van steenen voeten, niet hooger dan vijf palm boven den beganen grond, en van gemetselde stookplaatsen en schoorsteenen zullen mogen voorzien zijn, maar voor het overige uit verbrandbare stoffen zijn zamengesteld;

2°. afsluitingen te stellen, zelfs met steenen voeten, doch deze laatste niet hooger dan vijf palm boven den beganen grond.

3°. alle houtgewassen te planten.

Art. 23. Tusschen de middelbare en groote kringen van vestingwerken van de eerste klasse, tusschen de kleine en groote kringen van vestingwerken van de tweede klasse en binnen de kringen van vestingwerken van de derde klasse, is het geoorloofd, zonder voorafgaande toestemming, alle gebouwen, getimmerten en afsluitingen te plaatsen en alle houtgewassen te planten.

Art. 24. Niemand mag de in art. 22 bedoelde gebouwen, getimmerten en afsluitingen plaatsen of tusschen de daarin vermelde kringen houtgewassen planten, dan na van den eerstaanwezenden ingenieur eene verklaring te hebben ontvangen, dat aan dezen het voornemen van te bouwen of te planten is kenbaar gemaakt, of na hem van dat voornemen bij deurwaarders-exploit te hebben verwittigd.

Art. 25. Voor het geval dat werktuigen, tot het uitmalen van polders, uitgeveende gronden of waterplassen noodzakelijk, met degebouwen waarin zij gesteld moeten worden en hetgeen daarbij verder behoort, tolhuizen, sluiswachters-woningen, stations-gebouwen en magazijnen bij spoorwegen, gebouwen op begraafplaatsen en scheepswerven, of andere voorwerpen, die in het algemeen belang noodig zijn, niet buiten de middelbare kringen van vestingwerken van de eerste klasse of de kleine kringen van vestingwerken van de tweede klasse kunnen worden geplaatst, behouden Wij Ons voor toe te staan, dat zij binnen die kringen worden gesteld.

Art. 26. Binnen den middelbaren kring van een vestingwerk van de eerste klasse en den kleinen kring van een vestingwerk van de tweede klasse, mogen geene hoopen of stapels buiten de gebouwen worden nedergelegd, dan na daartoe bekomen verlof van den eerstaanwezenden ingenieur, die de plaatsen aanwijst, waar die hoopen of stapels gelegd mogen worden, en den tijd bepaalt, gedurende welken zij op die plaatsen mogen blijven liggen.

Art. 27. Hooi-, stroo- en graanschelven, stoffen tot bemesting van landerijen en bouwstoffen die moeten dienen tot het maken van eenig werk, tot welks daarstelling de toestemming verleend en niet krachtens art. 52 vervallen is, of hetwelk zonder toestemming mag worden daargesteld, mogen binnen de kringen in het voorgaand artikel vermeld worden geplaatst, zonder dat daartoe eenig verlof vereischt wordt.

Art. 28. Het is verboden, binnen de groote kringen van vestingwerken van de eerste, tweede en derde klasse, dijken, kaden, wegen, bruggen, sluizen, duikers en dergelijke werken te maken, slooten en kanalen te graven, bestaande werken van dezen aard te veranderen of weg te nemen, en den grond te verhoogen, zonder daartoe Onze vergunning te hebben verkregen.

Deze vergunning wordt niet vereischt met betrekking tot de gewone herstellingen dier werken en tot de voorzieningen door de dijksbesturen te nemen uit hoofde van hoogen waterstand of gevreesden of werkelijk plaats hebbende ijsgang.

Art. 29. Alle gebouwen of getimmerten, alle afsluitingen, alle houtgewassen en alle hoopen en stapels, welke binnen de middelbare kringen van vestingwerken van eene der klassen gesteld, geplant of gelegd zijn of zullen worden, kunnen, zoodra het vestingwerk in staat van oorlog of van beleg is verklaard, zonder vorm van proces, op last van den militairen kommandant weggeruimd worden.

Schadevergoeding wordt gegeven voor de vernielde gebouwen, getimmerten, afsluitingen of houtgewassen, gesteld of geplant tijdens zulks niet was verboden.

Geene schadevergoeding wordt verleend voor zoover de vernielde gebouwen, getimmerten, afsluitingen of houtgewassen zijn gesteld of geplant tijdens dit alleen geoorloofd was onder voorwaarde dat zij zonder schadevergoeding zouden kunnen worden opgeruimd, of het bouwen en planten, onder andere voorwaarden, welke de verpligting tot vergoeding van schade uitsloten, heeft plaats gehad.

Art. 30. De gebouwen, getimmerten en afsluitingen binnen de kleine kringen van vestingwerken van de eerste en tweede klasse mogen, behoudens het geval voorzien bij art. 34, niet vergroot, maar wel verkleind worden.

Zij mogen onderhouden en vernieuwd worden.

De inwendige verdeelingen van de gebouwen en de dekking er van mogen veranderd, deur- en venster-openingen gemaakt en bestaande deur- en venster-openingen digt gemaakt worden.

Het voorenstaande geldt mede ten aanzien van:

1°. steenen gebouwen en afsluitingen, staande tusschen de kleine en middelbare kringen van vestingwerken van de eerste klasse;

2°. de voorwerpen, voor welke, na wegruiming daarvan ingevolge art. 29, schadevergoeding moet worden gegeven, als:

a. houten gebouwen, getimmerten en afsluitingen, staande tusschen de kleine en middelbare kringen van vestingwerken van de eerste klasse;

b. gebouwen, getimmerten en afsluitingen, staande tusschen de kleine en middelbare kringen van vestingwerken van de tweede klasse, en binnen de middelbare kringen van vestingwerken van de derde klasse.

Art. 31. Tot het maken van de verkleiningen, herstellingen of vernieuwingen, in het voorgaand artikel bedoeld, mogen geene bouwstoffen worden gebezigd van duurzamer soort dan die, welke zij vervangen.

De veranderingen van de inwendige verdeeling van gebouwen mogen niet anders geschieden, en deur- en venster-openingen mogen niet anders worden digt gemaakt,

in gemetselde gebouwen, dan in metselwerk, niet dikker dan zes en twintig duim, en in hout of hout- en pleisterwerk, niet dikker dan veertien duim;

in houten gebouwen, dan in hout of hout- en pleisterwerk, niet dikker dan veertien duim.

Art. 32. Niemand mag de verkleiningen, herstellingen, veranderingen of vernieuwingen aan de voorwerpen, in art. 30 vermeld, uitvoeren, dan na van den eerstaanwezenden ingenieur ontvangen te hebben eene verklaring, dat aan dezen het voornemen, om de verkleiningen, herstellingen, veranderingen of vernieuwingen te doen uitvoeren, is kenbaar gemaakt, of hem van dat voornemen bij deurwaarders-exploit te hebben verwittigd.

Art. 33. Beplantingen binnen de kleine kringen van vestingwerken van de eerste en tweede klasse mogen door andere vervangen worden, mits door den eerstaanwezenden ingenieur eene verklaring afgegeven zij, dat aan hem het voornemen tot de vervanging is kenbaar gemaakt, of aan hem dat voornemen bij deurwaarders-exploit zij beteekend.

Art. 34. Gebouwen, getimmerten, afsluitingen en beplantingen binnen de middelbare kringen van vestingwerken van de eerste klasse, en binnen de kleine kringen van vestingwerken van de tweede klasse, voor welke na wegruiming overeenkomstig art. 29 schadevergoeding moet worden gegeven, mogen, indien de eigenaren van hun regt op schadevergoeding afstand doen, na daartoe bekomen verlof van den Minister van Oorlog, veranderd, vergroot of door andere voorwerpen van denzelfden aard vervangen worden.

Art. 35. De Minister van Oorlog is bevoegd te vergunnen, dat, ter vervanging van gebouwen, getimmerten en afsluitingen binnen de middelbare kringen van vestingwerken van de eerste klasse, en binnen de kleine kringen van vestingwerken van de tweede klasse, en van beplantingen binnen de kleine kringen van vestingwerken van de eerste en tweede klasse, op eene andere plaats soortgelijke voorwerpen gesteld of beplantingen gedaan worden, mits die voorwerpen geene grootere oppervlakte en meerdere hoogte verkrijgen, dan de vernielde of afgebroken voorwerpen hadden, en tot de zamenstelling daarvan geene bouwstoffen van duurzamer soort gebezigd worden dan waaruit de vernielde of afgebroken voorwerpen bestonden.

Art. 36. Op het tijdstip, waarop de besluiten, waarbij nieuwe verboden kringen worden daargesteld, of bestaande verboden kringen worden vooruitgebragt of ten gevolge van welke de verbodsbepalingen binnen bestaande verboden kringen vermeerderen, volgens de artt. 4 en 5 in werking komen, moeten, buiten het geval in art. 48 voorzien, alle verrigtingen, welke niet of slechts onder zekere voorwaarden binnen verboden kringen mogen geschieden, en waarmede men binnen de bij die besluiten daargestelde verboden kringen mogt bezig zijn, worden gestaakt.

Art. 37. Indien de verrigtingen, in het voorgaand artikel bedoeld, de zoodanige zijn, als waarvan in de artt. 22, 30 en 33 wordt gehandeld, moeten zij, die daarmede bezig zijn, den eerstaanwezenden ingenieur daarvan kennis geven.

Zij mogen, ingeval die kennisgeving niet bij deurwaarders-exploit is gedaan, de gestaakte werkzaamheden niet weder aanvangen, dan na van den eerstaanwezenden ingenieur eene verklaring te hebben ontvangen, dat aan dit artikel is voldaan.

Art. 38. Indien de verrigtingen in art. 36 bedoeld, andere zijn dan die waarvan in de artt. 22, 30 en 33 wordt gehandeld, doch onder de zoodanige behooren, die krachtens de overige verbods-bepalingen dezer wet niet of niet dan na bekomen toestemming mogen plaats hebben, moeten zij, welke die verrigtingen doen uitvoeren, binnen dertig dagen na het verschijnen van het tijdstip in art. 36 vermeld, een plan van het werk, met opgave van de afmetingen en van de bouwstoffen, welke daartoe reeds zijn en nog zouden worden gebruikt, of eene opgave van de soort en het aantal van de houtgewassen, die reeds zijn en nog zouden worden geplant, of van de oppervlakte welke reeds is of nog zoude worden beplant, aan den Minister van Oorlog, tegen overgave van een bewijs van ontvang, inleveren.

Art. 39. Zoo spoedig mogelijk, en uiterlijk binnen negentig dagen na verloop van den termijn van dertig dagen, in het voorgaand artikel vermeld, wordt aan ieder, die het plan met de vereischte opgave, of wel de opgave omtrent de beplantingen heeft ingezonden, bij beschikking van den Minister van Oorlog te kennen gegeven, of hij het begonnen werk, zoo als het was voorgenomen, of wel met wijzigingen, of in het geheel niet, mag ten uitvoer brengen, en het reeds gemaakte gedeeltelijk of geheel moet wegruimen.

In deze beschikking worden de artikelen dezer wet genoemd, op grond waarvan zij genomen wordt.

Is de beschikking niet binnen den bepaalden termijn genomen, dan kan het begonnen werk, zoo als het was voorgenomen, worden voltooid.

Art. 40. Indien de uitvoering van het begonnen werk met wijzigingen of in het geheel niet wordt toegestaan, alsmede indien het reeds gemaakte gedeeltelijk of geheel moet worden weggeruimd, wordt zoo spoedig mogelijk tusschen de belanghebbenden en den Minister van Oorlog eene overeenkomst getroffen nopens het verleenen eener schadevergoeding, indien daartoe termen zijn.

Ten aanzien van de deswege op te maken acte geldt het bepaalde in het 3de en 4de lid van art. 18.

Art. 41. Bij gebreke eener overeenkomst, als in het voorgaand artikel is bedoeld, wordt de schadevergoeding begroot door den bevoegden regter, voor wien het geschil bij gewone dagvaarding wordt aangebragt.

Art. 42. Bij het begrooten der schadevergoeding mag alleen in aanmerking komen de schade, welke geleden wordt door het wegruimen of wijzigen van het begonnen werk ingevolge de beschikking van den Minister van Oorlog in art. 39 vermeld, zonder dat daarbij in berekening mag worden gebragt eenige waardevermindering van eigendommen of bezittingen, behoudens het bepaalde in het 4de lid van art. 5.

Art. 43. Indien, ten gevolge der beschikking, naar aanleiding van art. 39 genomen, het reeds gemaakte moet worden weggeruimd, geschiedt dit terstond na het treffen der overeenkomst, volgens art. 40, of nadat de regterlijke uitspraak, vermeld in art. 41, in kracht van gewijsde is gegaan.

De schadevergoeding wordt zoo spoedig mogelijk na de wegruiming betaald.

Art. 44. Ingeval de voltooijing van het aangevangen werk, ten gevolge van de beschikking in art. 39 vermeld, niet anders mag plaats hebben dan met de wijzigingen in die beschikking aangeduid, wordt de schadevergoeding, indien die volgens art. 42 verschuldigd is, niet uitbetaald, alvorens het werk voltooid, en dan tevens gebleken zij, dat er niets meer gedaan is, dan volgens de beschikking geoorloofd was. Mogt de belanghebbende verkiezen het aangevangen werk niet voort te zetten, uit hoofde van de voorgeschreven wijzigingen, wordt de schadevergoeding uitbetaald zoo spoedig doenlijk na de wegruiming van het aangevangen werk.

Art. 45. Indien meer gedaan is dan, volgens de beschikking in art. 39 vermeld, geoorloofd was, wordt de belanghebbende tot dadelijke wegruiming van dat meerdere door den Minister van Oorlog aangeschreven.

Ingeval de belanghebbende nalatig is in het voldoen aan die aanschrijving, zijn de bepalingen van art. 57, voor zooveel het meerder gedane betreft, van toepassing.

Art. 46. Voor de meerdere schade, welke de belanghebbende lijdt door te hebben gehandeld tegen de beschikking van den Minister van Oorlog, wordt geene vergoeding toegekend.

Art. 47. De belanghebbenden, die verzuimen de plans met de daarbij behoorende opgaven, of de opgaven van de werken in art. 38 gevorderd, binnen den tijd bij dat artikel bepaald, aan den Minister van Oorlog in te leveren, verliezen hun regt op schadevergoeding, tenzij zij mogten doen blijken, dat door omstandigheden, buiten hunne schuld, de inlevering der bewuste stukken is vertraagd of achterwege gebleven.

Aan hen wordt evenwel, zoo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen honderd twintig dagen na het tijdstip in art. 36 vermeld, bij beschikking van den Minister van Oorlog te kennen gegeven, dat zij de aangevangen werken mogen voltooijen of wel daarin wijzigingen moeten brengen, en welke, of dat zij die werken geheel moeten wegruimen.

Na die kennisgeving is ten hunnen aanzien toepasselijk het hiervoren bepaalde nopens de belanghebbenden die aan de verpligting tot het inleveren van de vereischte plans en opgaven hebben voldaan, met uitzondering van hetgeen betrekkelijk de schadevergoeding is vermeld.

De aanspraak op schadevergoeding overeenkomstig het 4de lid van art. 5, blijft niettemin bestaan.

Art. 48. Wanneer de werken, op het tijdstip vermeld in art. 36 onder handen, de zoodanige zijn, tot het daarstellen waarvan de Minister van Oorlog, ingevolge de bepalingen dezer wet, verlof mag geven, kan hij toestaan, dat de staking der werkzaamheden, aan het slot van dat artikel vermeld, niet plaats hebbe, doch tevens de inlevering der plans en opgaven, in art. 38 voorgeschreven, vorderen.

Art. 49. Ingeval zich onder de werken, op het tijdstip vermeld in art. 36 onder handen, zoodanige bevinden, die, volgens de voorgaande bepalingen dezer wet, in het geheel niet, of niet zoo als het voornemen daartoe bestond, voltooid zouden mogen worden, behouden Wij Ons voor het verlof tot de voltooijing te geven, onder beding dat de belanghebbenden afstand doen van alle regt op schadevergoeding voor het geval, dat de werken later ingevolge art. 29 mogten worden weggeruimd.

Art. 50. De verzoekschriften tot het verkrijgen der vergunningen, volgens deze wet vereischt wordende, moeten behelzen eene naauwkeurige opgave van de plaats, de afmetingen en de bouwstoffen van het te maken werk, of van de plaats, de soort en het aantal der te planten houtgewassen, of van de oppervlakte welke zou worden beplant.

Art. 51. De verzoekschriften in het voorgaand artikel vermeld, zijn vrij van zegel. De beschikkingen daarop, zoowel als die, welke ten gevolge van de artt. 39, 47, 48 en 49 worden genomen, worden geheel kosteloos uitgereikt.

Insgelijks worden van zegel vrijgesteld:

1°. de staten, de uittreksels der staten en de afkondigingen in de artt. 11 en 17 vermeld, alsmede de schriftuurén, houdende de bezwaren der eigenaars naar aanleiding van laatstgenoemd artikel opgemaakt;

2°. de kennisgevingen volgens de artt. 13 en 55 geschiedende;

3°. de acten, houdende de overeenkomsten in de artt. 19 en 40 bedoeld;

4°. het plan in art. 20 voorgeschreven;

5°. de verklaringen der eerstaanwezende ingenieurs en de deurwaarders-exploiten, vermeld in de artt. 24, 32, 33 en 37;

6°. de plans en opgaven bedoeld bij art. 38.

De stukken onder n°. 2, 4 en 6 opgenoemd, alsmede de verklaringen van de eerstaanwezende ingenieurs onder n°. 5 vermeld, zijn vrij van registratie.

De staten en uittreksels onder n°. 1 bedoeld, worden gratis geregistreerd, nadat de aanteekening, in het 1ste lid van art. 19 vermeld, daarop is gesteld, indien de belanghebbenden tegen de staten en uittreksels, binnen den bij art. 17 bepaalden termijn, geene bezwaren hebben ingebragt; anders, nadat de geschillen, waartoe die stukken aanleiding gegeven hebben, geëindigd zullen zijn door minnelijke schikkingen of door in kracht van gewijsde gegane vonnissen. De acten onder n°. 3 vermeld, worden mede gratis geregistreerd, binnen tien dagen nadat zij gesloten zijn. De registratie der exploiten onder n°. 5 genoemd, geschiedt insgelijks gratis.

Art. 52. Indien met het maken van werken of het planten van houtgewassen geen aanvang is gemaakt na verloop van een jaar na de uitreiking tegen recu der daartoe verstrekte vergunning, wordt die vergunning gehouden voor vervallen.

Art. 53. De officieren der genie en de opzigters der fortificatien zijn bevoegd, ten einde zich te overtuigen dat geene verrigtingen in strijd met de bepalingen dezer wet geschieden of geschied zijn, zich te begeven op de perceelen, gelegen binnen de groote kringen der vestingwerken van de eerste, tweede en derde klasse, en in de gebouwen, staande:

1°. binnen de middelbare kringen der vestingwerken van de eerste klasse;

2°. binnen de kleine kringen der vestingwerken van de tweede klasse; en

3°. tusschen de kleine en middelbare kringen der vestingwerken van de tweede klasse en binnen de middelbare kringen der vestingwerken van de derde klasse, die volgens het laatste lid van art. 30 niet mogen worden vergroot.

Art. 54. Wanneer de officieren der genie en de fortificatie-opzigters zich op de perceelen en in de gebouwen, in het voorgaand artikel vermeld, begeven, moeten zij vergezeld zijn van eenen commissaris van politie, of, als er geen commissaris van politie is, van den burgemeester of van dengene die hem vervangt.

Art. 55. De bewoners of gebruikers der perceelen en gebouwen in art. 53 vermeld, zijn verpligt de officieren der genie en fortificatie-opzigters, vergezeld als in het voorgaand artikel is gezegd, op de erven en in de gebouwen, die zij in gebruik hebben of bewonen, toe te laten, mits door eenen bode of veldwachter der gemeente, waaronder de perceelen gelegen zijn, ten minste twee maal vier en twintig uren te voren, aan hunne woningen van de komst der gemelde officieren en opzigters schriftelijk kennis zij gegeven.

Ingeval zich de bewoners of gebruikers weigerachtig betoonen zich hiernaar te gedragen, gelden de bepalingen welke zijn vastgesteld in de artt. 14, 15 en 16 ten aanzien der daar bedoelde weigering van bewoners of gebruikers.

Art. 56. Bij het ontdekken van eene plaats hebbende of plaats gehad hebbende verrigting, in strijd met de bepalingen dezer wet, maakt de officier der genie, of de fortificatie-opzigter, deswege procesverbaal op, hetwelk door den beambte, die hem ingevolge art. 54 vergezelt, mede wordt onderteekend, en waarmede gehandeld wordt, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering.

Art. 57. Die hoopen of stapels heeft nedergelegd of doen leggen op plaatsen, alwaar dit volgens de bepalingen dezer wet niet geoorloofd is, of verzuimt die weg te nemen of te doen wegnemen na het verstrijken van den tijd aan het slot van art. 31 vermeld, die werkzaamheden, bedoeld in de artt. 22, 30, 31 en 33, doet of heeft doen uitvoeren, zonder de volgens de artt. 24, 32, 33 en 37 vereischte kennisgeving aan den eerstaanwezenden ingenieur te hebben gedaan, wordt gestraft met eene geldboete van vijf tot vijf en twintig gulden, of, bij wanbetaling, met gevangenis van een tot drie dagen, met inachtneming van het bepaalde bij het 2de lid van art. 14.

Die, op eenige andere wijze, in strijd met de bepalingen dezer wet, nalatig is gebleven in het doen wegruimen van gemaakte werken, of eenig werk heeft gemaakt of doen maken, of houtgewassen heeft geplant of doen planten, wordt gestraft met eene geldboete van vijf en twintig tot vijf en zeventig gulden, of, bij wanbetaling, met gevangenis van drie tot zeven dagen, mede met inachtneming van het bepaalde bij het 2de lid van art. 14.

Voor zooveel het geene werkzaamheden, bedoeld in de artt. 22, 30, 31 en 33 betreft, beveelt de regter tevens, dat het alzoo gemaakte, geplante of geplaatste, binnen eenen door hem te bepalen tijd, welke zoo kort mogelijk en nimmer langer dan een jaar zal mogen wezen, worde weggeruimd, met verklaring, dat zulks, alsdan niet geschied zijnde, op kosten van den veroordeelde, van wege den Staat zal kunnen geschieden.

Ingeval de handeling, het verzuim of de nalatigheid, met deze wet strijdig, heeft plaats gehad krachtens een besluit van een zedelijk ligchaam, zijn zij, die tot dat besluit hebben medegewerkt, persoonlijk aansprakelijk.

Is er geen besluit voorafgegaan, dan zijn zij persoonlijk aansprakelijk, die met het doorloopend beheer van de zaken van het zedelijk ligchaam zijn belast.

Art. 58. De verbods- en strafbepalingen dezer wet zijn van toepassing, hoezeer de staten en plans in de artt. 11 en 20 vermeld niet zijn afgewerkt.

Art. 59. De wet van den 16den November 1814, n°. 55 (*Staatsblad* n°. 106), in haar geheel, benevens alle andere verordeningen, voor zoover zij betrekking hebben op het onderwerp der tegenwoordige wet, zijn met den dag, waarop deze wet in werking treedt, vervallen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 21sten December 1853.

WILLEM.

De Minister van Oorlog,

Bon. FORSTNER VAN DAMBENOY.

Uitgegeven den *vier en twintigsten* December 1853.

De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,

A. G. A. VAN RAPPARD.

(*Staatsblad* n°. 129.) *WET van den 22sten December 1853, tot bekrachtiging eener met de Nederlandsche Handel-maatschappij gesloten overeenkomst.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is wijzigingen te brengen in de overeenkomst op den $^{2}/_{3}$ Julij 1849 tusschen den Minister van Kolonien en de Nederlandsche Handel-maatschappij gesloten, en bekrachtigd bij de wet van 14 September 1849 (*Staatsblad* n°. 42);

dat die wijzigingen zijn opgenomen in eene nadere overeenkomst tusschen voormelde contracterende partijen, onder voorbehoud der goedkeuring van de wetgevende magt, gesloten, ter vervanging van die van $^{2}/_{3}$ Julij 1849,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De overeenkomst op den $^{21}/_{22}$ Julij 1853, tusschen den Minister van Kolonien en de Nederlandsche Handel-maatschappij gesloten, ter vervanging van die van $^{2}/_{3}$ Julij 1849, behoorende bij de wet van 14 September 1849 (*Staatsblad* n°. 42), wordt bekrachtigd zoo als dezelve aan deze wet is geannexeerd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 22sten December 1853.

WILLEM.

De Minister van Kolonien,
C. F. PAHUD.

Uitgegeven den *zeven en twintigsten* December 1853.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

OVEREENKOMST *tusschen den Minister van Kolonien, residerende te 's Gravenhage, en de Nederlandsche Handel-maatschappij, gevestigd te Amsterdam.*

Art. 1. Tot ultimo December 1859 zullen al de koffij, suiker, indigo en specerijen, welke in Nederlandsch Indie aan de Regering worden geleverd, afgegeven worden aan de Nederlandsche Handel-maatschappij, om door deze naar Nederland overgevoerd en aldaar voor rekening der Regering verkocht te worden. Hiervan zijn uitgezonderd de specerijen benoodigd voor de behoefte ten oosten van de Kaap de Goede Hoop en eene hoeveelheid van hoogstens 200,000 pikols koffij en 150,000 pikols suiker, welke ieder jaar in Indie mogen verkocht worden.

Art. 2. De Minister van Kolonien behoudt zich voor, alle in het vorig artikel niet met name genoemde producten, en na 1°. Januarij 1860 alle Indische producten zonder onderscheid, des verkiezende in Indie te verkoopen; doch verbindt zich tot op ultimo December 1874 geene Indische producten naar Nederland te doen overvoeren, om aldaar te worden verkocht, zonder tot dien overvoer en verkoop de tusschenkomst der Nederlandsche Handel-maatschappij te bezigen, en zulks op den voet en onder de [illegible]

Art. 3. De Nederlandsche Handel-maatschappij verbindt zich om op de haar in commissie gegeven producten een doorloopend voorschot te blijven verstrekken van f 10,000,000, tegen eene jaarlijksche rente van $3^{1}/_{2}$ per cent, zoolang dat bedrag door de waarde der onverkochte producten, welke zij in Nederland of in Indie onder zich heeft, en der opbrengst van de verkochte producten gewaarborgd wordt.

Art. 4. De Nederlandsche Handel-maatschappij zal zich blijven belasten met de verzending van personeel en materieel voor de koloniale dienst en met het aanschaffen der voorwerpen, waarvan haar de levering door den Minister van Kolonien of door het Indische Bestuur zal worden opgedragen.

Art. 5. De betrekking der Nederlandsche Handel-maatschappij tot den Minister van Kolonien is die van eenen commissionair tot zijnen commissiegever. Zij zal mitsdien uit al deze bemoeijingen geene andere voordeelen trekken, dan die haar uitdrukkelijk worden toegekend; in het afschepen, vervoeren, opslaan, beheeren en verkoopen der aan haar in commissie gegeven producten de meeste zuinigheid betrachten; aan den Minister van Kolonien tot alle uitvoerlijke besparingen de hand leenen, en denzelve in al wat aan een voordeeligen verkoop der producten bevorderlijk kan zijn, van goeden raad dienen.

Art. 6. Voor de verschillende in de bovenstaande artikelen omschreven verrigtingen, zal de Nederlandsche Handel-maatschappij de volgende commissie genieten:

a. voor het te gelde maken der producten, het gewone del credere daaronder begrepen, gedurende het jaar 1854 . . . . . $2^{1}/_{4}$ per cent;
na 1854 . . . . . 2 „ „
b. voor de bestellingen verzending van goederen . . . . . 1 „ „
c. voor de verzending van specie . . . . . $^{1}/_{2}$ „ „
d. voor de betaling van pensioenen, delegatien en verlof-tractementen . . . . . 1 „ „
e. voor de werkzaamheden harer factorij . . . . . f 140,000 's jaars.

Art. 7. Alle geschillen, die onverhoopt ter zake dezer overeenkomst tusschen den Minister van Kolonien en de Nederlandsche Handel-maatschappij mogten ontstaan, zullen in het hoogste ressort beslegt worden door drie scheidsmannen, alsdan door partijen of, zoo deze zich over de keuze niet kunnen verstaan, door den regter te benoemen.

Art. 8. Deze overeenkomst treedt in werking met 1°. Januarij 1854 en vervangt alsdan die van 2/3 Julij 1849, mits zij vóór 31 Maart 1854 bij de wet worde goedgekeurd, bij gemis van welke goedkeuring zij voor niet gesloten gehouden wordt.

Amsterdam, 21 Julij 1853.
De Nederl. Handel-maatschappij,
(*get.*) DE MONCHY, *P.*
GOUDSWAARD, *D.*
DE CLERCQ, *Secret.*

's Gravenhage, 22 Julij 1853.
De Minister van Kolonien,
(*get.*) C. F. PAHUD.

In kennisse van mij.
De Minister van Kolonien,
C. F. PAHUD.

Bij onderscheidene besluiten, gedagteekend van heden, heeft het den Koning behaagd:

a. den generaal der infanterie baron *R. Fagel*, behoudens zijne aanspraak op pensioen, eervol te ontslaan als Hoogstdeszelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het Hof van Frankrijk, onder dankbetuiging voor de zeer trouwe, zeer goede en langdurige diensten door hem aan den lande, aan den Koning en aan Zijn Huis bewezen, en hem voorts te benoemen tot Minister van Staat;

b. den heer mr. *L. A. Lightenvelt*, met den laatsten dezer maand eervol te ontslaan als Minister voor de Zaken der Roomsch-Katholijke Eeredienst, onder dankbetuiging voor de gewigtige diensten door hem in die betrekking bewezen, en hem te benoemen tot Hoogstdeszelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het Hof van Frankrijk;

c. met den 1sten Januarij aanstaande tot Minister voor de Zaken van de Roomsch-Katholijke Eeredienst te benoemen den heer mr. *J. A. Mutsaers*, thans raadsheer in den Hoogen Raad.

Bij besluit van den 26sten December jl., n°. 71, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, den heer *J. O. van Olst* jr. te benoemen tot heemraad in het polderdistrict Overbetuwe (Gelderland).

Bij Zijner Majesteits besluit van den 26sten dezer, zijn benoemd tot notarissen benoemd:

te Dordrecht, mr. *G. P. A. Struijk*, advocaat en candidaat-notaris aldaar;

te Winterswijk, mr. *W. A. Roelvink*, plaatsvervangend kantonregter en candidaat-notaris aldaar.

Bij Zijner Majesteits besluiten van den 26sten December 1853, n°. 64 en 75, zijn benoemd:

tot regter in de arrondissement-regtbank te Leyden, mr. *H. R. J. Tellens*, thans kantonregter te Noordwijk;

tot kantonregter te Leyden, mr. *H. Gevers*, thans griffier bij het kantongeregt aldaar;

tot griffier bij het kantongeregt te Leyden, mr. *H. C. Hasselt*, thans plaatsvervangend kantonregter aldaar; en,

tot plaatsvervanger van den kantonregter te Leyden, mr. *F. H. Beithheit*, advocaat aldaar.

Bij Zr. Ms. besluit van den 26sten December 1853, n°. 74, is op derzelver daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend aan *W. C. de van Roggen*, als plaatsvervangend kantonregter te Wijchen; en aan jhr. mr. *W. T. Gevers Deijnoot*, als regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Rotterdam.

Bij Koninklijk besluit van den 26sten December 1853, n°. 66, zijn verleend de volgende pensioenen, als aan:

NAAM.	QUALITEIT.	Bedrag van het pensioen.	Artt. der wet van 3 Mei 1846 (St. n°. 24) krachtens welke het pensioen is verleend.	Redenen van pensionering.
L. J. van Tiffelen,	visiteur der in- en uitgaande regten en acc. te Hellevoetsluis,	f 640	5 en 43	Wegens ligchaamsgebreken.
W. Cohen,	arrondissements-directeur der indirecte belastingen te Alkmaar,	2215	6 en 43	Wegens ouderdom en diensttijd.
S. H. van der Hoek,	schatter van het slagtvee te Giekerk.	88	id.	Wegens ligchaamsgebreken.
T. Pijls,	ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Brabamm.	587	5 en 43	id.

Bij besluit van den 18den December jl., n°. 32, heeft Zijne Majesteit goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraden der gemeenten hierna genoemd, als:

1°. van de Hervormde gemeente te Zutphen, onder de classis van dien naam, op *T. K. M. von Baumhauer*, predikant te Geervliet;

2°. van de Hervormde gemeente te Waterlandkerkje, onder de classis van IJzendijke, op *Æ. W. Begemann*, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Drenthe;

3°. van de Hervormde gemeente te Almkerk en Emmichoven, onder de classis van Heusden, op *J. B. Knottnerus*, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Utrecht;

4°. van de doopsgezinde gemeente te Hoorn op Texel, op *D. Lodessen*, proponent bij de algemeene doopsgezinde societeit te Amsterdam.

Bij besluit van den 18den December jl., n°. 33, heeft Z. M. de heeren *D. M. Exechiels*, te Rotterdam, en mr. *A. de Pinto*, te 's Gravenhage, bij voortduring benoemd tot leden van de hoofd-commissie tot de zaken der Israëliten.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 26sten dezer, n°. 73, goedgevonden te benoemen:

bij het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt, tot officier van gezondheid der 2de klasse, de officieren van gezondheid van de 3de klasse *A. F. Umbgrove* en *H. L. Verspijck*.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 21sten dezer, n°. 29, goedgevonden aan den gepensioneerden luitenant-kolonel jhr. *H. J. E. van Bevervoorde*, laatstelijk adjudant bij het provinciaal kommandement van Noordbrabant, het voortdurend dragen te vergunnen van de activiteits-uniform van het wapen der infanterie.

Zijne Majesteit heeft beslist, dat met de maand Mei aanstaande, bij het wapen der infanterie, de navolgende garnizoensveranderingen zullen plaats hebben, namelijk:

2de regement infanterie, staf met het 1ste, 2de en 4de bataillon te '*s Bosch*;

het 3de bataillon te *Woerden*;
2de regement infanterie, staf en het 3de bataillon te *Vlissingen*;
het 2de bataillon te *Vlissingen* (waarvan 2 compagnien te Breskens);
het 1ste bataillon te *Middelburg* (waarvan 1 compagnie te Veere);
het 2de bataillon te *Neuzen* (waarvan 1 compagnie te Sluis);
3de regement infanterie, staf te *Haarlem*;
het 1ste bataillon te *Amsterdam*;
het 2de bataillon te *Delft*;
het 3de bataillon te *Hoorn*;
het 4de bataillon *aan den Helder*;
8ste regement infanterie, staf met het 1ste en 2de bataillon te *Nijmegen*;
het 3de bataillon te *Grave*;
het 4de bataillon te *Arnhem*.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

TURKIJE.

Te Marseille zijn berigten uit Konstantinopel van den 15den dezer ontvangen, volgens welke de Fransche en Engelsche vloot toen de Zwarte zee nog niet binnengeloopen was, alwaar hevige stormen woedden. Verder wordt daarin gemeld dat de Porte eene formele oorlogsverklaring van Perzie ontvangen had.

— Aan de Indépendance belge wordt uit Weenen onder dagteekening van den 23sten dezer het volgende gemeld: „ Er zijn alhier heden berigten uit Konstantinopel ontvangen van den 16den December. Toen lag de Fransche en Engelsche vloot nog in den Bosporus voor anker. Uit Tiflis had men vernomen dat de Russen zich reeds met de Perzen vereenigd hadden en dat een Russisch generaal, Yermoloff, het bevel zou voeren over het 30,000 man sterke corps Persische hulptroepen.

„ Den 15den dezer is de collective nota der Weener conferentie met het protokol te Konstantinopel aangekomen en aan Reschid Pacha gegeven worden. Terstond daarop had Reschid een onderhoud met de vertegenwoordigers der vier groote mogendheden, waarin hij zeide dat hij voor zich dit nieuwe plan van bemiddeling, hetwelk de voortzetting des oorlogs uitsluit, met al zijnen invloed in den Divan ondersteunen zou; doch hoewel verwachtende dat vele leden des Divans waarschijnlijk voor eene minnelijke schikking zouden pleiten, ontveinsde hij aan de gezanten zijne meening niet dat aan de aanneming van dat plan groote moeijelijkheden in den weg stonden; onder deze moeijelijkheden behoorde vooral de tegenwoordige houding van het Perzische hof jegens Turkije, zijnde de oorlog thans reeds van geheel anderen aard dan in den beginne, en veel verder gegaan dan hetgeen men in Europa als een plaatselijken oorlog wilde aanmerken. Reschid beloofde de groote vergadering van den rijksraad, waarin de collective nota zou overwogen worden, reeds op den 20sten December te zullen beleggen.

„ Naar men verder verneemt, bestaat te Konstantinopel het plan de bij Sinope geleden nederlaag te herstellen door eene expeditie tegen het Russische schiereiland de Krim; doch dit plan werd door den Franschen en den Engelschen gezant dringend ontraden, die meenden dat de Turksche zeemagt zich liever tot de verdediging der eigen havens bepalen moest.

„ In Klein-Wallachije staat de oorlog stil. In Krajowa, de hoofdstad van dat gewest, is den 18den dezer de verjaardag van Keizer Nikolaas feestelijk gevierd."

— Een Frankfurter dagblad, hetwelk geacht wordt mededeelingen van wege de diplomatie te ontvangen, zegt den 21sten December het volgende: „ Meermalen hebben wij betoogd, dat het Oostersche vraagstuk van het Europesche standpunt niet anders dan negatief opgelost kan worden, en dat men zich na langdurigen twist en veel nutteloos verlies van menschen en geld zal moeten vergenoegen met te bepalen, wat in Turkije tot behoud van het Europesche evenwigt *niet* mag geschieden. In de laatste dagen is de zaak echter eenigzins van aard veranderd. Perzie heeft aan Turkije den oorlog verklaard en van Rusland eenen generaal gevraagd om zijn leger aan te voeren. Het Turksche vraagstuk schijnt dus een Indo-Britsch vraagstuk te zullen worden, waarin Engeland zijn eigen regtstreeksch belang te verdedigen zal hebben, wanneer men er niet in slaagt aan den strijd in zijnen tegenwoordigen omvang spoedig een einde te maken. Nu rijst de vraag, in hoeverre de overige groote mogendheden gezind kunnen zijn zich ook in een Indo-Britsch vraagstuk te mengen, en voor de Engelsche belangen mede in de bres te springen. Wij twijfelen, of zij zoo ver zullen willen gaan, en zijn overtuigd dat zij zich zullen bepalen tot het ten einde brengen van den Russisch-Turkschen strijd. Bij hetgeen in Azie gebeuren kan, hebben zij te weinig belang, dan dat zij daarvoor de welvaart hunner eigen rijken op het spel zouden mogen zetten. Ten aanzien van Oostenrijk en Pruissen behoeft dit geen betoog; maar ook wat Frankrijk betreft, valt de waarheid daarvan in het oog. Te Parijs zal men voortaan wèl behooren te onderscheiden, in hoever de Engelsche voorstellen op de Aziatische dan wel op de Europesche aangelegenheden betrekking hebben. Daarom gelooven wij ook niet, dat Frankrijk zonder andere zwaarwigtige redenen aan ondernemingen in de Zwarte zee zal deel nemen. Frankrijk moet het Indo-Britsche vraagstuk van het Turksche afgescheiden houden, en bij expeditien in de Zwarte zee kunnen beide zoo met elkander vermengd worden, dat zij niet meer af te scheiden zijn. De door Engeland voorgestelde bescherming der Turksche havens in de Zwarte zee tegen Russische aanvallen schijnt reeds met de Engelsche belangen in Indie in verband te staan. Engeland wil daardoor aan den vooruitgang van Rusland in Azie eenen hinderpaal in den weg leggen. Maar die vooruitgang is met het belang van het overig Europa geenszins in strijd; hij is integendeel bevorderlijk daarvoor. Hoe ver Rusland zijnen invloed in Azie ook uitbreide, het evenwigt van Europa wordt daardoor niet gestoord, terwijl de zaak van beschaving en handel er slechts bij winnen kan. Hoe meer Rusland in Azie te doen vindt, hoe minder het zijn gewigt aan Europa zal doen gevoelen. In zooverre kan men aan Rusland gerust de vrije hand laten, en het zou eene slechte staatkunde wezen om deze hinderpalen aan hetzelve in den weg te leggen. De oorlogsverklaring van Perzie aan Turkije vermeerdert dus de hoop op vrede, in plaats van ze te verzwakken. Engeland moet overtuigd zijn, dat de gevaren, waarmede het van dien kant bedreigd wordt, het zekerst en spoedigst afgewend kunnen worden door het herstel van den vrede tusschen Rusland en Turkije. Daarom zullen dan ook de daartoe strekkende pogingen der mogendheden te Konstantinopel met ijver en nadruk hervat worden. Wij hopen dat de bevestiging van ons gevoelen niet lang zal uitblijven, en dat wij nog voor het einde van het jaar eene gunstiger wending der zaak zullen hebben aan te kondigen."

ENGELAND.

De Londensche *Times* berigt, gelijk reeds in ons vorig nommer gemeld is, dat lord Palmerston de portefeuille van binnenlandsche zaken weder opgenomen heeft, en voegt daarbij dat het verschil omtrent de nieuwe kieswet geen hoofdbeginselen betrof en eigenlijk niet van genoegzaam gewigt was om verdeeldheid in het kabinet te weeg te brengen; dat daaromtrent tusschen lord Palmerston en zijne ambtgenooten ophelderingen zijn gewisseld die voor beide partijen even eervol zijn; en dat alzoo eene scheuring in het kabinet verhoed is, die vooral thans, nu Engeland welligt eenen oorlog met een der magtigste Staten van Europa zal hebben te voeren, te bejammeren zou zijn.

„ Het was er ver af — zegt de *Times* — dat lord Palmerston wegens de buitenlandsche staatkunde des kabinets zijn ontslag vroeg; integendeel de staat onzer buitenlandsche betrekkingen op dit oogenblik is ongetwijfeld de hoofdoorzaak die hem op zijnen post doet blijven.

„ De wederoptreding van lord Palmerston is geen zege van een deel des kabinets over een ander; noch is zij gekocht door inwilligingen of schikkingen die eenige verandering in den gang der staatkunde van ons gouvernement kunnen te weeg brengen. Zij is de zege van eendragt en onbekrompen vaderlandsliefde over een gedeeltelijk verschil van gevoelen, en zij geeft een nieuwen waarborg voor de duurzaamheid van een bewind welks bestaan met 's lands hoogste belangen onafscheidelijk verbonden is."

— Volgens telegraphische berigten was de Londensche effectenbeurs gisteren, Dingsdag, in eene vaste stemming en de prijs der consols rijzende.

In de afgeloopen week is te Londen niet minder dan voor 600.000 L. st. goud uit New-York, Australie enz. aangevoerd. Daarentegen is voor nagenoeg 400,000 L. st. specie uitgevoerd, waarvan een groot deel bestond in zilver, hetwelk naar Oost-Indie en China gezonden is.

— Men herinnert zich dat in Engeland de belangstelling in den Noord-Amerikaanschen slavenstand onlangs weder verlevendigd is door de beroemde romantische schets van het lot dier slaven en door het verblijf van de begaafde schrijfster dier schets in Engeland. Hoewel de Engelsche dagbladen over het algemeen tevreden zijn met hetgeen de boodschap van den President der Unie aan het Congres zegt over de buitenlandsche betrekkingen en over de handelsaangelegenheden, wordt de strekking van dat staatsstuk ten aanzien der slavernij-quaestie, in Engeland door velen scherp afgekeurd. Zoo zegt de Londensche *Times*, die gansch niet ingenomen was met het adres der Britsche vrouwen betrekkelijk de slavernij en met andere pogingen om door invloed van buiten 's lands de partij der abolitionisten in de Vereenigde Staten te ondersteunen:

„ De heer Pierce stelt het geschil over de slavernij voor als afgedaan door de in 1850 getroffen schikking, en vermaant dringend elken voorstander der Unie om in die schikking te berusten. Maar door haar is niets veranderd dan dat het regt der zuidelijke Staten, hetwelk op de bondsacte steunt, thans in wetsbepalingen uitgeproken en omschreven is. De abolitionisten ontkenden de wettigheid van dat regt niet, maar beweerden dat het nergens wet *mogt* zijn. Tegenover de bepalingen der bondsacte en der wet op het achterhalen en uitleveren van weggeloopen slaven, stellen zij een hooger, onbeschreven regt, hetwelk in de vermaarde onafhankelijkheidsverklaring door de stichters der Unie gehuldigd wordt met deze woorden: „ „ Dit zijn waarheden die geen bewijs behoeven: „ dat alle menschen gelijk geschapen zijn; dat zij door hunnen Schepper met zekere onvervreemdbare regten zijn begiftigd, en dat daaronder behooren het regt op leven, op vrijheid en op het streven naar „ geluk." Met deze verklaring voor oogen moeten de abolitionisten niet slechts de slavernij in andere Staten des bonds lijdelijk aanzien: volgens de wet op de weggeloopen slaven moeten zij wien het denkbeeld zelf van slavernij een onuitsprekelijke gruwel is, de hand leenen om den verbroken slavenketen weder vast te klinken en om den natuurgenoot die hunne barmhartigheid en regtvaardigheid inroept, weder aan de strengheid van zijn verbitterden meester over te leveren. Willen daarentegen de abolitionisten de inspraak van hun geweten volgen in strijd met de geschrevene wet, dan moet òf de Unie ontbonden òf de zuidelijke aan de noordelijke Staten onderworpen worden. Dit vooruitzigt houdt de boodschap aan de abolitionisten voor, ten einde hen af te schrikken; maar zij had het evenzeer aan de slavenhouders moeten voorhouden. Moest de eene partij hooren dat zij de Unie zou sloopen door te gehoorzamen aan de wetten der natuur, dan behoorde de heer Pierce aan de andere voor te houden, dat zij, door schending van de wetten der natuur, de Unie met slooping bedreigt. Heeft het zuiden de wet, het noorden heeft de rede aan zijne zijde; waarom wordt alleen van het noorden eene opoffering gevergd? Waarom het noorden uitgenoodigd de stem des gewetens te smoren, en van het zuiden geene herziening der wet gevergd?

„ Men heeft ons wel eens gezegd dat instellingen gelijk de slavernij in Noord-Amerika, uit den aard der zaken allengs moeten te niet gaan, en dat het beste was ze aan de nimmer falende werking des tijds over te laten; doch wij vinden in de boodschap van den heer Pierce nergens de strekking om dien afloop te bespoedigen. De waarschuwingen zijner wijsheid schijnen uitsluitend tot de abolitionisten gerigt te zijn, en van hen alleen wordt de opoffering hunner overtuiging gevorderd. Hunne zaak echter is sterk door hare regtmatigheid, door den vooruitgang der publieke opinie en door de toenemende getalsterkte hunner meerderheid."

— In een Londensch weekblad, hetwelk aan de militaire aangelegenheden gewijd is, leest men het volgende: „ Er is thans vast besloten tot de vermindering der groote staande legermagt, die thans in Ierland gehouden wordt, en de regementen infanterie die uit Ierland naar de kolonien verlegd worden, zullen meestal alleen worden vervangen door depôts of hoogstens door een detachement cavalerie. Hoewel dit wapen dien ten gevolge meer verstrooid zal worden, zal het op de tegenwoordige sterkte blijven.

„ Naar wij vernemen, hebben bijkans alle regementen infanterie die thans active garnizoensdienst hier te lande doen, bevel ontvangen om zich voor overzeesche dienst gereed te maken, terwijl naar elk corps hier te lande, van de cavalerie en de infanterie beide, last gezonden is om alle onderofficieren een examen te doen ondergaan ten einde van hunne geschiktheid voor bevordering te doen blijken. Hieruit zou men

opmaken dat het gouvernement voornemens is de kaders der landmagt te vermeerderen en nader tot den voet van oorlog te brengen."

ITALIE.

Volgens een telegraphisch berigt uit Turyn van gisteren, heeft de Sardinische kamer van volksafgevaardigden, naar den wensch des gouvernements, den heer Buoncompagni tot haren voorzitter gekozen. Hij was, gelijk men zich herinnert, onlangs als minister van justitie vervangen door den heer Ratazzi, den voorzitter der kamer in de laatstvorige zitting. Van de 107 uitgebragte stemmen vereenigde de heer Buoncompagni 74 op zich; de candidaat der linker zijde bekwam slechts 20, terwijl 13 stemmen op onderscheiden andere personen verdeeld waren.

— Den 20sten dezer is te Rome een geheim consistorie gehouden, waarin de Paus, naar men meent, ook over de aangelegenheden der Boven-Rhijnsche kerkprovincie gesproken heeft. Aan het Parijsche blad *l'Univers* wordt uit Rome geschreven dat tusschen den Pauselijken Stoel en de gouvernementen der onder die dioecese behoorende Staten, waarschijnlijk eerlang eene schikking zou worden getroffen, vooral door toedoen van de gouvernementen der naburige landen, welke vreesden dat de kerkelijke twist door de demokratische partij als voorwendsel voor nieuwe woelingen zou worden gebruikt.

PORTUGAL.

Volgens de berigten uit Lissabon van den 19den dezer, heeft de Regent dien dag in de zitting der Cortes den eed op de constitutie afgelegd. Hij hield daarna eene aanspraak, die hij besloot met de betuiging „dat hij hoopte na een kort tijdsbestek aan Zijne Majesteit den Koning, zijn doorluchtigen zoon, het rijk te zullen overgeven in het volle genot van vrede, van deszelfs dierbare vrijheden, en vooruitgaande in welvaart en nijverheid."

FRANKRIJK.

De ministeriele Parijsche *Constitutionnel* behelst in zijn nommer van gisteren het volgende artikel, hetwelk blijkbaar slaat op de mededeeling van de Londensche *Times* volgens welke alleen de Fransche gezant te Konstantinopel het inloopen der vereenigde vloot in de Zwarte zee tot nog toe weêrhouden zou hebben.

„ Eenige dagbladen spreken op hunne wijze over het verblijven der vloten in den Bosporus, en zoeken te doen gelooven aan het bestaan van oneenigheid tusschen Frankrijk en Engeland. Wij kunnen hun antwoorden dat de Fransche en de Engelsche gezant te Konstantinopel eensluidende instructien hadden, en dat door hen in onderling overleg bepaald is wat er na het gevecht bij Sinope te doen stond."

— Aan de Parijsche effectenbeurs is eergisteren, Maandag, de prijs der Fransche staatsschuldbrieven vrij wat gedaald; de meeste beurslieden zagen in de wederoptreding van lord Palmerston een bewijs dat het Engelsche kabinet den tijd gekomen acht tot doortastende maatregelen in het Oostersche geschil.

DUITSCHLAND.

Volgens berigten uit Berlijn is de bekende generaal von Radowitz, een der meest vertrouwde raadslieden van den Koning van Pruissen, den 25sten dezer overleden.

ZWEDEN EN NOORWEGEN.

Volgens berigten uit Stockholm van den 16den dezer is de rijksdag door de regering uitgenoodigd geworden, om eene geheime commissie te benoemen, en hadden de keuzen daarvoor reeds plaats gehad. Men vermoedde dat de regering langs dien weg aan den rijksdag eenige mededeelingen aangaande hare buitenlandsche staatkunde zoude doen.

[illegible]

Parijs 26 December. Fransche 3 pcts. rente fr. 73.80; idem 4½ pcts. fr. 100.50.

Te Londen is den 26sten December wegens het Kersfeest geen beurs gehouden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 28sten December* 1853.

Volgens de officiele opgaven wegens den staat der Nederlandsche rivieren, was dezelve als volgt:

Datum 1853, Dec.	Uren.	Plaatsen of posten.	Hoogte des waters: Aan de peilschaal.	Hoogte des waters: Onder nul of het noodpeil.	In de laatste 24 uren.	Gewassen.	Gevallen.
		De Maas.					
	v.m.		el. dm.				Duim.
27	8	Grave	6.00	»	24	»	19
		Waal.					
26	»	Nijmegen (1)	2.69	»	24	»	7
26	»	Hulhuizen (1)	1.84	»	24	»	5
		Neder-Rhijn.					
27	»	Arnhem (1)	0.74	»	24	»	8
26	»	Pannerden (1)	1.18	»	24	»	7
		IJssel.					
26	»	Katerveer (2)	0.15	»	24	»	10
27	»	Westervoort (1)	0.88	»	24	»	6

(1) Het ijs vast.

(2) Het ijs steeds vast. IJsdikte 19 Nederlandsche duimen.

Rhijnhoogte te Keulen: den 26sten December 2 voet 4 duim (2 voet 7½ duim Rhijnl.).

Verbetering. — In de opgave der verzending van het Bijblad is gisteren door het wegvallen der laatste woorden eene misstelling ontstaan. Men leze aldus: Den 25sten en 26sten December zijn verzonden vel 23—28 van het BIJBLAD I, inhoudende het verslag van het verhandelde in de *zitting van den 22sten December ll.*

Den 27sten en 28sten December zijn verzonden n°. 129 — 137 en 139 van het STAATSBLAD.

De Provinciale Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Zuidholland, residerende te 's Gravenhage, acht het dienstig ter algemeene kennis te brengen, dat zij, op den 25sten December 1853, de lijkschouwing gedaan heeft van *Engeltje van der Vlies*, den 22sten dier maand te *Pijnacker* overleden, welke Vrouw, volgens opgave, van af den jare 1818, geen voedsel gebruikt zoude hebben. Bij die lijkschouwing, waarvan proces-verbaal is opgemaakt, is echter gebleken dat [illegible] en dat gezegde *Engeltje van der Vlies*, tot eene [illegible] voedsel tot zich genomen heeft.

'sGravenhage, den [illegible]

De Provinciale Commissie voornoemd,

In derzelver naam,

G. H. WACHTER Pz.

President.

W. HUIGENS Wz.

Secretaris.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie Noordbrabant.

AANBESTEDING.

[illegible] zal, onder nadere goedkeuring, door den [illegible], Commissaris des Konings in de provincie Noordbrabant, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in het 6de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

het verdere aanleggen van Rijswerken tot verbetering van het Vaarwater op de Rivier de Maas, tusschen Well en het Heleind onder Hedikhuizen in 1854.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan die van de Provinciale Besturen van Noordbrabant en Gelderland te 's Hertogenbosch en te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, waar gewoonlijk de bestekken van Waterstaatswerken in die provincien ter lezing gelegd worden.

Vrijdags en Zaturdags vóór de besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-ingenieur van den Waterstaat [illegible], den Ingenieur L. Rijstenbergh, en den Opzigter J. Verdoorn Bz., allen te 's Hertogenbosch.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

VAN REENEN.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, 28 December 1853, 1/4 vóór 4 ure.

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Gebleven koers.	Laatste koers v. gisteren.
NEDERLAND. Werk. Schuld.	2½	62 3/8	62 7/8	62 13/16	62 3/16
Dito dito	3	74 7/8	75	75	74 1/8
Dito dito	4	94 1/4	94 3/8	94 3/8	93 3/8
Amortisatie	3½	—	—	—	93 3/4
Aand. Handel-maats.	4½	—	—	—	—
Oblig. Leening 1844	4	—	—	—	—
Aand. Amst. Spoorweg.	4½	—	—	—	—
Dito Holl. dito.		—	—	—	—
BELGIE. Certificaten	2½	—	—	—	—
Dito *Rothschild*		51	51 1/8	—	—
FRANKRIJK. Certificaten	3	—	—	—	—
RUSLAND. bij *Hope en C.*	5	107½	107 5/8	—	106 [illegible]
Dito A°. 1828-1829		106	—	—	105 1/4
Inschr. op 't Grootboek	6	—	—	—	—
Dito Certificaten		70 1/4	—	—	69 3/4
Cert. dito Hamb. [illegible]	5	—	—	—	—
Negot. 1831 en 1833	5	96 3/4	—	—	96 1/4
Negot. 1840	4	89 5/8	—	—	89 3/8
Dito *Stieglitz*	4	88 3/4	—	—	88 1/8

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Gebleven koers.	Laatste koers v. gisteren.
RUSLAND. Neg. *Stiegl.* Nieuwe	4	88½	[illegible]	—	—
Nieuwe Engelsche	4½	95 3/8	95½	—	95
SPANJE. Nieuwe 3 pcts. thans	1	21 [illegible]	21 [illegible]/16	—	21 [illegible]
Nieuwe	3	—	—	—	[illegible]
Binnenlandsche	3	41 [illegible]	41 11/16	41 11/16	41 [illegible]
Cert. Coup. Sp. Com.		5 1/8	5 3/16	—	5 1/8
Amortisabele Schuld		—	—	—	[illegible]
PORTUGAL, Londen, Nieuwe	3	37 [illegible]	38 [illegible]	38	37 [illegible]/16
Dito Uitgestelde		—	[illegible]	[illegible]	[illegible]
OOSTENRIJK. Bank	5	—	—	—	—
Dito	4	—	—	—	—
Metall. 1816-1834	5	76 [illegible]/16	77	—	76 3/4
Dito 1847	2½	39 [illegible]	39 [illegible]	—	39 [illegible]
Dito 1851-1852	2½	39 3/4	39 15/16	—	[illegible]
Dito 1849	5	92½	93	92 5/8	92 1/4
Dito Lett. B.	5	92½	93	92 5/8	92 3/4
Aand. *f* 500 bij *Rothschild*		—	—	—	—
Dito, - 250 dito 1839		—	—	—	[illegible]
NAPELS. Certific. bij *L. en R.*	5	—	—	—	—

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Gebleven koers.	Laatste koers v. gisteren.
POLEN. Obligatien	4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Aandeelen 1835		—	—	—	—
SARDINIE. Te Londen	5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Dito [illegible] Dito	5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible] Dito	4½	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
GRIEKENLAND. Dito	5	—	—	—	—
PHILADELPHIA. bij Hope en C.	5	—	—	—	—
Te Londen	6	—	—	—	—
[illegible]		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
LOUISIANA. Te Londen	5	—	—	—	—
BRAZILIE. Te Londen 1829	5	—	—	—	—
Dito 1843	5	—	—	—	—
[illegible] Dito [illegible]	2½	20 3/4	[illegible]	—	20 [illegible]
Dito Neg. [illegible]		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
EQUADOR.		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
MEXICO. Te Londen L. st. 100	3	22 [illegible]	[illegible]	—	[illegible]
Dito Onbepaalde	3	22 [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Dito [illegible]		[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.